

Detta år skedde byte på kyrkoherdeposten i Tåby.
 Johan Collander blev kyrkoherde i Östra Husby, där hann varit komminister innan han blev kyrkoherde här i Tåby 1717.
 Han efterträddes av Nicolaus Södersten, som tidigare varit lärare vid Söderköpings skola.

I socknen föddes detta år 19 barn av vilka 9 var pojkar och 10 flickor.
 Ett bevis på Mems säteris återuppståndelse var att där föddes 6 barn i de underliggande torpen och lägenheterna.
 5 äktenskap ingicks och 8 dödsfall inträffade.
 Av de döda var endast ett minderårigt.
 Nämnas kan att fjärdingsmannen Olof Månsson och hans hustru Ingrid avled med bara några veckors mellanrum. Han hade då varit kronofjärdingsman i Tåby i 40 år eller från den befattningen infördes år 1692 av Karl XI.

Om väderlek och skörd finns inga uppgifter, men de kan antas varit goda.
 Antagandet har sin grund i, arr så många barn föddes. Det var på den tiden bevis för goda tider.

Ljunga båtsmansrote fick en ny fördubblingsbåtsman Johan Persson Blom.
 Annars skedde inga förändringar bland de indelta ryttarna och båtsmännen.

Den 30 november höll kyrkoherden Södersten sin första sockenstämma.
 Bland dess protokoll kan följande nämnas:

Ett av de första ärendena var om änkan Elisabeth Holstensdotter, nu åter skulle få bosätta sig i Tåby socken och där åtnjuta sina salighetsmedel. Efter tvekan godtogs hon, men med det förbehållet, att hon lever försvarligen med sin nästa och främst kyrkoherden Collander.
 Honom ansåg hon vara roten till alla bekymmer med henne.

Vidare antogs, att ringmuren, som gick runt kyrkan, skulle täckas på norra sidan och, att ryttaren Jon Blomberg åtog sig att kila och stadga klockertornet (klockstapeln), för den riskerade att blåsa omkull.

Likaså lovade sockenmännen, att socknens hus vid prästgården skulle repareras och underhållas.

Till slut beslöts enhälligt, att inga främmande från andra socknar, som inte hade tjänst här, ej skulle intagas i socknen, för att därigenom hindra att socknen måste ta hand om dem.

Från häradsrättens protokoll kan följande nämnas:

Bonden Håkan Svensson i Stensvad begärde och fick förbund, mot att ta vägen över Stensvads storäng, som nu gjordes trots att landsvägen går alldeles intill gården.

Den som detta därefetr så gör, riskerar böte på 10 daler silvermynt.

Hustru Anna Margareta Ljungstedt, änka efter bpåtmannen Sven Bruce, instämde Nils Larsson i Tåby, för ett lån av sin avledna make för 21 år sedan. Tingsrätten dömde Nils Larsson betala hela skulden 21 daler 16 öre, 13 daler i ränta samt 3 daler, allt i kopparmynt, som ersättning för tingsomkostnader. Detta skulle betalas inom en månad tid vid risk att annars indrivs.

Till sist upplästes landshövdingensämbeets fullmakt för drängen Claes Johansson, att vara fjärdingsman i Tåby och Konungssunds socknar.

